

Právní, což zřejmě platí bez výjimky kdekoliv na světě, oblastí vpravdě nepoměrně více probádanou a na první pohled neskýtající jakákoliv překvapení, nejasnosti či snad zajímavá témata, je, v porovnání s úpravou, vnitrostátní regulace mezinárodního obchodu. Důvod je nasnadě. Je jím vyzrálost a relativní stabilita tohoto právního prostředí, která v porovnání s neustále se měnícími národními právními řády působí někdy až „povýšeným“ a údiv budícím dojmem. Bez rozdílu v právním vzdělání se tak však stává odvěkým snem každého právního učenice, neboť umožňuje nerušené bádání a naplňuje jednu z nejcennějších právních zásad a to právní jistoty, k níž se skromně snaží přispět i tato práce.

Proč tomu tak ve skutečnosti je, není těžkou otázkou. Mezinárodní obchod je navýsost pragmatickým odvětvím ekonomiky, který by jednoduše nevznikl a natož mohl fungovat bez stabilního právního rámce. Ostatně motivace jeho účastníků je velická, při jeho vytváření ustupují nakonec do pozadí partikulární zájmy jeho tvůrců, států. A na jeho kvalitě se neméně podepisuje i výrazně složitější možnost, spíše však nemožnost, jeho pravidelné „novelizace“.

Autor této práce si uvědomuje, že volbou samotného tématu se sám staví do obtížné role, neboť je nucen přinést neotřelý pohled na problematiku, o níž bylo pojednáno již mnohokrát. A právě ona mnohočetnost se paradoxně stala hlavním motivem ke zpracování této problematiky. Vedle čistě osobního zájmu o věc, nesmírného významu pro mezinárodní obchodní praxi, zprostředkovaně neoddiskutovatelného vlivu na tvorbu národních právních řádů, vzoru pro dnešní unifikaci mezinárodního práva, nebylo doposud na území České republiky vytvořeno pojednání, jež by se v takovém rozsahu a detailech zabývalo úpravou institutu kupní smlouvy v mezinárodním

obchodním styku z hlediska pro mezinárodní právní praxi nejdůležitějšího aspektu, a tím je výklad právní normy, způsob jejího použití, akcentace výsostné nutnosti čerpat z mezinárodního práva jako takového, se snahou promítnout do tohoto svěbytného právního světa pohledy jednotlivých právních řádů a nabídnutím pozitivního pohledu na samotnou existenci přímé unifikované úpravy v kontradikci s dalšími prameny mezinárodního práva. Nesmírný praktický dopad této práce tkví v podrobném rozboru způsobu výkladu Úmluvy OSN o smlouvách o mezinárodní koupi zboží, jeho smyslem je ukázat, že není možný izolovaný přístup k jednotlivým ustanovením, čistě pozitivistický přístup k výkladu, ale nosnou myšlenkou je podpora samotného používání přímé úpravy v největším možném počtu případů. Autor se nijak netají tím, že již od začátku abstrahoval na dílčí ustanovení Úmluvy a snahu podávat jejich podrobný výklad, jak se o to ostatně v drtivé většině případů snažili autoři před ním, nebo naopak na snahu podat rozbor Úmluvy jako celku v nic neříkajícím „rychloupohledu“, aby jim unikla snaha uchopit ducha úpravy. To vše by nebylo možné bez podrobného rozboru právní praxe a toho, jak tato reflektuje Úmluvu samotnou, přičemž tento praktický aspekt a přínos práce se snaží autor naplnit rozbohem nesčetného množství existujících judikátů, z nichž teprve se čtenáři mnohdy podávají zjištění a přístupy, jež by se na první pohled mohly zdát jako vpravdě neotřelé a v oblasti práva vnitrostátního jen stěží představitelné.

Cílem práce je přiblížit čtenáři velice zajímavou, zároveň však vcelku obtížnou problematiku a oblast mezinárodního práva soukromého, objasnit principy aplikace a výkladu nejúspěšnější unifikované přímé úpravy na poli mezinárodního práva, tlumočit přístupy v jednotlivých smluvních státech, soudní a rozhodčí praxi se záměrem vytvořit podklad pro tuzemské soudce a rozhodce, stejně tak i ale i pro ty, jenž právo nevykládají, nýbrž používají v běžné zejména obchodní praxi a to s jasným záměrem...posílit zásadu právní jistoty.